

นงนุช สุนทรจนวนวงศ์ 2552: ผลของวัสดุห่อต่อคุณภาพของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อขาวและพันธุ์เนื้อแดง
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการบรรจุ) สาขาเทคโนโลยีการบรรจุ ภาควิชา
เทคโนโลยีการบรรจุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์วณิ ชนเห็นชอบ, Ph.D.
120 หน้า

การศึกษาผลของระยะเวลาห่อต่อการเจริญเติบโตและคุณภาพของผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อขาว
(*Hylocereus undatus* [Haw.] Britton & Rose) และพันธุ์เนื้อแดง (*Hylocereus polyrhizus* [Weber] Britton &
Rose) โดยทำการห่อผลแก้วมังกรด้วยถุงห่อกระดาษสีขาว (PW) ที่ระยะเวลาห่อต่างๆ ได้แก่ 10, 15, 20 และ 25
วันหลังดอกบานเต็มที่ โดยผลแก้วมังกรที่ไม่ได้ห่อเป็นตัวอย่างควบคุม (control) เก็บเกี่ยวผลแก้วมังกรเมื่อ
บริบูรณ์เต็มที่ 30 วันหลังดอกบาน ทำการตรวจวัดคุณภาพ ได้แก่ ขนาด น้ำหนัก ค่าหนีที่ผิว สีผิว ความแน่นเนื้อ
ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ กรดที่ไทเทรตได้ และกรดแอสคอร์บิก จากผลการทดลองพบว่า ผลแก้วมังกร
พันธุ์เนื้อขาวและพันธุ์เนื้อแดงมีน้ำหนักไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับตัวอย่างควบคุม การห่อช่วยลดค่าหนีบน
ผลแก้วมังกรได้อย่างชัดเจน การห่อด้วยถุงห่อ PW ที่ 20 วันหลังดอกบานเป็นระยะเวลาห่อที่เหมาะสมที่สุด
เนื่องจากผลแก้วมังกรมีน้ำหนักมากที่สุดและมีค่าหนีผลน้อยที่สุด ทำการศึกษาการห่อด้วยถุงชนิดที่พัฒนาขึ้น
ใหม่ (B-1 และ G-1) ซึ่งมีสมบัติด้านการส่องผ่านแสงที่แตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบกับถุงห่อ PW และที่ไม่ได้
ห่อ ทำการห่อผลที่ 20 วันหลังดอกบานและเก็บเกี่ยวที่ 30, 34 และ 38 วันหลังดอกบานเต็มที่ พบว่าเมื่อเก็บเกี่ยว
ที่ 30 วันหลังดอกบานเต็มที่ ผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อขาวห่อด้วยถุง B-1 และ G-1 มีน้ำหนักมากที่สุด ผลแก้วมังกร
พันธุ์เนื้อแดงที่ห่อด้วยถุง G-1 มีน้ำหนักมากที่สุด แก้วมังกรพันธุ์เนื้อขาวและพันธุ์เนื้อแดงเก็บเกี่ยวที่ 30 และ 34
วันหลังดอกบานเต็มที่ ห่อด้วยถุง G-1 น่าจะช่วยเร่งการเจริญเติบโตของผลแก้วมังกร เนื่องจากสมบัติด้านการ
สะสมความร้อนที่สูงกว่าถุงชนิดอื่นๆ ถุงห่อทุกชนิดลดค่าหนีที่ผลแก้วมังกรเมื่อเปรียบเทียบกับที่ไม่ได้ห่อ
โดยทั่วไปผลแก้วมังกรที่ห่อด้วยถุง B-1 มีความรุนแรงของค่าหนีที่ผลน้อยที่สุด